

Σέδηπα, γι. θηλ. πολιά.
 Σέδηι, ἀλ, σε. ἐπιθ. πολιός.
 Σέκχ, λίνη. παρτ. σέδεχ (και-δέχ). ἀρρ. σέδέχ. μ. τάδε, εши. κάθημαι, καθίζομαι, ίζω, ίζάνω. §—на чём. ἐπικάθημαι, ἐπικαθίζομαι.
 Σέκηρα, γι. θηλ. ἀξίνη, πέλεκυς. παρβλ. σέκινο.
 Σέκχ, γένη. σέκόχ. κόπτω, τέμνω. § παθ.-ια.-μα.
 Σέμεννηι, αλ, σε. ἐπιθ. δ τοῦ σπόρου, τοῦ σπέρματος. σπόριος.
 Σέμλ, μενε. ούδ. σπόρος, σπέρμα, σπορά, θορός, γονή. (πληθ. σέμενα). Σεεζ σέμενε. ἄνευ σπορᾶς, ἀσπόρως (= вез се-менину).
 Σέμω. ἐπιρ. (ἐπὶ κινήσ.) ὥδε. Σεέμω ἡ ὥδαμω. τῇ δε κακεῖτε, ὥδε κακεῖτε. Σεέμω ἡ ὥδαμω. ἔνθεν καὶ ἔνθεν παρβλ. τίδε.
 Σέμηπισάνηε, γι. ούδ. σκιαγραφία, σκιαγράφημα.
 Σέμηπισάδ, εши. παρτ. καὶ ἀρρ. σέμηπισάχ (ἐκτὸς τῶν ἴδιαζουσῶν καταλήξ.) δ μελ. περιφερτ. σκιαγραφέω-ώ.
 Σέμο, α. ούδ. χόρτος (όξηρός. | κοιν. ξηρόχορτον). 2)=трава.
 Σέμη, и. θηλ. σκιά. —стемь.
 2)=семя (188).
 Σέμτοβανηε, γι. ούδ. σκυθρωπασμός, τὸ σκυθρωπάζειν.
 2)σκυθρωπότης, τὸ σκυθρωπόν. 3)—по онымршемъ. πένθος.
 Σέμτοδю, εши. σέμτοβαχ (χ-μετβτ.) πενθέω-ώ, σκυθρωπάζω, κατασκυθρωπάζω, ἀδημονέω-ώ, γίνομαι σκυθρωπός. παρβλ. држлдю.
 2)μετβτ. καὶ τότε ὁ ἀρρ. καὶ δ μελ. αὐξάν. διὰ τῆς ὥ προθ. ωσέμτοβαχ, ωσέμτοδю, εши. ἔτι δὲ καὶ προθετοπτώτως. σέμτοδю πο κόμκ ἡλή ώ κόμκ. κλαίω, πενθώ τινά, ἐποδύρομαι. Σκαὶ παθ. σέμτοδεμь єсмь. πενθέομαι-οῦμαι, θρηνοῦμαι, κλαίομαι.
 Σέμτη, и. θηλ. παγις, πάγη, δελεάστρα.
 Σέμчение, γι. ούδ. τμῆσις, τμῆμα, τομὴ, τόμος, κόμια.
 Σέчибо, а. ούδ. (πάν ἐργαλεῖον σιδηροῦν τμητικὸν) σιδηρον, σίδηρος, (χυρίως) πέλεκυς, ἀξίνη καὶ τ. τ.
 Σέмю, εши(по). παρτ. σέμχ.